С П Р А В К А- Т А Б Л И Ц А

за отразяване на становищата, получени при обсъждането по реда на чл. 26 от Закона за нормативните актове на проект на Заповед за изменение и допълнение на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи (Обн., ДВ, бр. 67 от 2014 г.), утвърден със заповед № 8121з-348 от 25.07.2014 г. на министъра на вътрешните работи и изменен и допълнен със заповед № 8121з-581 от 08.06.2016 г., заповед № 8121з-1619 от 21.12.2016 г. и заповед № 8121з-821 от 13.07.2018 г.

№	Подател	Бележки	Приети/ неприети	Мотиви
1.	дирекция „Човешки ресурси“ на Министерството на вътрешните работи (МВР) – изразено е становище № 8121р-14009/11.07.2024 г.	В т. 9 от проекта на Заповед, с която се създава т. 31б, след думата „който“, да се добави думата „може“. При внимателен прочит на тази разпоредба се установява, че при изписване на текста по този начин, за да е осъществен фактическият състав се изисква настъпването на вредните последици от деянието, изразени в уронване на престижа на МВР, респ. изследване и доказване както на тяхното наличие, така и на причинно-следствената връзка между деянието и последиците от него, изразяващи се в уронване на престижа на МВР, като не е достатъчна самата възможност деянието на държавния служител да доведе до тях. При логическото, граматическо и систематическо тълкуване на визирания текст, се налага извод, че ще се предвижда дисциплинарно наказание за такова поведение (публикуване или предлагане за публикуване на какъвто и да е материи), което е несъвместимо с наложените в обществото морални норми и принципи и същото да е уронило престижа на службата, т.е. в случая, неправомерното поведение може да бъде определено като такова само при наличието на двете кумулативно свързани условия - предлагане или публикуване и в резултат на тези действия да е уронен престижа на институцията. Освен в трайно установената съдебна практика, така и при самото прилагане на дисциплинарната практика в МВР, в	Приема се частично.	В проекта на заповед е дадена нова редакция на разпоредбата на т. 9, с която се създава т. 31б. „т. 31б. Държавният служител не публикува или не предлага за публикуване, информация или материали, уронващи престижа на МВР.“

		подобни случаи се извършва съблюдаване и позоваване на мотивите, изложени в Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. по тълкувателно дело № 4/2007 г., ОСС на Върховния административен съд (обн., ДВ, бр. 48 от 2007 г.). Според изложеното в последното, под „престиж на службата“ (институцията) следва да се разбира авторитетът на полицията (респ. на органите на пожарна безопасност и защита на населението) пред обществото, на което тя служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата държава. Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност. Изисква се деянието да е „уронващо престижа“, т. е. не е задължително престижът вече да е уронен. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. Не е необходимо деянието да е извършено на публично място. Но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на МВР Чрез визираната разпоредбата следва да се определи неприемливото поведение, несъответстващо на моралните норми за поведение, което води до уронване на престижа на институцията (формално нарушение), а да не е		

		задължително същото да е резултатно такова (с наличие на вредни последици и причинно-следствена връзка между тях и деянието). Предвид горното, е необходимо посоченият текст да бъде прецизиран, като се въведе възможност, а не да бъде установено задължително условие, за да е осъществен фактическият състав на разпоредбата.		
2.	ivako - становището е изразено на Портала за обществени консултации на 11.07.2024 г.	1. Точка 13, б. „д“ - всички ръководни служители са поставени в зависимост от общинските администрации по ред причини, включително на нормативно ниво. 2. Точка 28, б. „г“ е дискриминационна, за нея има санкция по ЗДВП и НК при повторност, излишно е носене на отговорност и по етичен кодекс, в извън работно време за служителя, когато не изпълнява служебни задължения.	Не се приема. Не се приема.	Не са направени бележки и предложения а е изложен коментар. Съгласно нормата на чл. 194, ал. 3 от ЗМВР държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. В Етичния кодекс за поведение, са предвидени морални норми, които поставят пред служителите на МВР по-високи изисквания.
3.	СФСМВР	1. По същността на Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР , /ЕК/ Нормативната регламентация по отношение на ЕК се свеждат до две разпоредби на чл. 150 от ЗМВР. В чл. 150, ал. 1 от ЗМВР законодателя е определил необходимост от ЕК и служителите в МВР за които следва да е приложим, като неговото обективиране да стане посредством утвърждаване от министъра на вътрешните работи и последващо обнародване в Държавен вестник. В ал. 2 е	Не се приема.	В МВР има три категории служители, служебното положение на които е регламентирано в три различни закона. Съгласно чл. 142. от ЗМВР (1) Служителите на МВР са: 1. държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; 2. държавни служители; 3. лица, работещи по трудово

		вменено задължение на държавните служители в МВР, да спазват правилата които са определени в него. Целта на закона е да се утвърдят етични правила за поведение, които да са задължителни за държавните служители в МВР. Относно същността му ще си позволим да цитираме мотиви на петчленен състав на ВАС от решение № 7496 от 16.06.2020 г. по АД № 1134/2019 г. по описа на ВАС, с предмет Етичен, кодекс за поведение на държавните служители в МВР: „Етичният кодекс не съдържа правни норми, а писани морални норми, закрепващи ценностите, които трябва да съблюдават в поведението си държавните служители в МВР. Тези морални норми не са измислени и приети от министъра на вътрешните работи, а възникването им е резултат от практиката в изпълнение на службата на държавните служители в МВР и очакването на обществото за наличие на определени ценности и качества в тези държавни служители. Не случайно е сказуемото, употребено от законодателя в разпоредбата на чл,150, ал.1 ЗМВР, а именно "утвърждава", тъй като министърът на вътрешните работи утвърждава вече установени в обичайната практика морални норми. “ Според разпоредбите на чл. 142 от ЗМВР в МВР има три категории служители, с три вида статут, като две от тях са определени като държавни служители, съответно едните със статут по ЗМВР, а другите със статут по Закона за държавния служител /ЗДСл/ и третия вид са служители - лица, работещи по трудово правоотношение /ЛРТП/ са със статут по КТ и по ЗМВР. Според наименованието на ЕК определен разпоредбата на чл. 150, ал. 1 от ЗМВР действието му е спрямо „държавните служители в МВР“. Така изначално концепцията на акта е		правоотношение. (2) Статутът на държавните служители по ал. 1, т. 1 се урежда с този закон. (4) Статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител. (5) Статутът на лицата, работещи по трудово правоотношение, се урежда при условията и по реда на Кодекса на труда и на този закон. За служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗМВР е приложим Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

		погрешно заложена. Това е така, защото още към момента на първоначалното утвърждаване на ЕК на МВР през 2014 г., в МВР, освен двата вида държавни служители, има и още една категория служители - ЛРТП, чийто статут се урежда по КТ, но и по ЗМВР. Но тази категория служители на МВР не са в обхвата на ЕК на същото министерство. С предложените промени на ЕК на МВР проблемът се задълбочава, защото през 2015 г. държавната служба в МВР се диференцира в две категории държавни служители - със статут по ЗМВР и със статут по ЗДСл. Наред с това продължава да съществува и категорията служители на МВР, работещи по трудово правоотношение,' които са със смесен статут. В т. 1 от проекта се предлага адресати на този ЕК да останат само държавните служители със статут по ЗМВР. Мотиви за това предложение не се излагат. Няма и такива, които да дадат отговор на въпроса за другите категории служители в МВР - държавни със статут по ЗДСл и ЛРТП, кои етични правила са приложими. Предвид предложението очевидно те са различни и кои са, се извежда чрез тълкуване, което се основава на предположение. Вероятно идеята е за тези други категории служители в МВР да са приложими правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация - приет с ПМС № 57 от 7.04.2020 г., обн., ДВ, бр. 33 от 7.04.2020 г., в сила от 8.05.2020 г. Т.е. за служители на едно министерство ще се прилагат различни етични стандарти за поведение. Такова деление е непознато за държавната администрация към момента. Кодексът за етично поведение на служителите в държавната администрация е акт, който е приложим за всички категории служители в		

		нея - държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение. Така етичните стандарти са единни поради факта, че лицата са служители в държавната администрация, без значение по кой ред се определя статута им държавната администрация. Считаме, че същата логика следва да е приложима и за служителите на МВР. Според разпоредбата на чл. 194, ал. 1, т. 4 от ЗМВР неспазване на правилата на ЕК е дисциплинарно нарушение. Съгласно чл. 200, ал.1, т. 12 от ЗМВР за нарушението на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“. В чл. 203, ал.1 т. 13 от ЗМВР законодателят е определил като тежко нарушение на служебната дисциплина за което се налага най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“ когато освен нарушение на ЕК е налично и квалифициращо обстоятелство, а именно деянието да уронва престижа на службата. При налагане на тази дисциплинираща санкция в значителна степен се засягат права и интереси на наказания, често с продължителни последици, които са трудно преодолими дори при последваща отмяна от съда на съответната заповед за дисциплинарното наказание. Поради това, от изключително значение е правилното формулиране на текстовете в ЕК и обективното му прилагане. Предвид горното и важността на предмета и целта на ЕК и предвидените в тази връзка в ЗМВР дисциплинарни санкции и най-вече прилагането им, считаме, че: > Етичните норми са нравствени, а не нормативни правила за поведение, каквито се съдържат в много от текстовете му	Не се приема.	За двете нарушения са предвидени две различни наказания.

		> На първо място е необходимо да се направи изменение на разпоредбата на чл. 150, ал. 1 от ЗМВР, чрез която да бъде пременено наименованието на този акт така, че неговото действие да е спрямо всички категории служители в МВР и едва след това да се пристъпи към изработване на проект със съответните прецизирани текстове.	Не се приема.	Направеното предложение е за изменение на ЗМВР.
		> Доброто социално партньорство и функциите ни като синдикална организация, представляваща интересите на служители в МВР, голяма част от които са в неговия обхват, налага извода, че би било добре своевременно да бяхме уведомени за подготвяния проект и за процесите и причините свързани с него и да можехме да вземем участие в неговото изготвяне	Приема се.	Доброто социално партньорство и функциите на синдикалните организации, са в интерес на служители в МВР.
		> Извън посоченото в мотивите като причина за съдържанието на проекта, ситуацията оставя усещане за необосновани писмено съставени норми за поведение с неизвестност кой и как преценява, кои точно от „вече установени в обичайната практика морални норми “ да бъдат включени и как точно да бъдат формулирани /изписани/ съответните текстове, за да се постигне целта на ЕК	Не се приема.	Направения коментар е оценка без предложение.
		> ЕК трябва да е инструмент, припознат от държавните служители в МВР, който да се прилага за формиране на ценности и качества необходими в поведението им, а не като репресивен такъв, чрез който с порочност се подменя целта му. Доказателства за последното са налични в предостатъчен обем.	Не се приема.	Направения коментар е синдикална позиция без предложение
		2. По мотивите На първо място намираме мотивите за общи и непълни. Според тях предложените промени са обвързани с една	Не се приема.	Мотивите съдържат коментар по основните въпроси.

		причина - изпълнение на мерките по т. 6 от Плана за изпълнение на препоръките към МВР в рамките на Петия кръг оценки на Групата държави срещу корупцията (GRECO), утвърден със Заповед Де 8121з-935/14.06.2023 г. на министъра на вътрешните работи. В тях обаче липсват аргументи как точно конкретно направените отделни предложения и тяхното съдържание като текстове, ще постигнат целите които се посочват. Записано е, че предлаганите промени надхвърлят препоръките в т. 6 от Плана, но с изключение за адресата /полицейските органи/, липсва обаче ясен аргумент, което точно налага това да се направи и за кои точно текстове. При такава липса е невъзможна и оценката на направените предложения относно това до колко „възникването им е резултат от практиката в изпълнение на службата на държавните служители в МВР и очакването на обществото за наличие на определени ценности и качества в тези държавни служители ", а не са измислени /съставени/, с формална причина. Считаме, че предложенията в своето съдържание надхвърлят предмета си /морални норми за поведение/ и създават правила за поведение, дори спрямо и/или нормативно установени права и задължения. На второ място, прави впечатление, че не в един текст от тях, предложенията са свързани единствено с етичното поведение на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Това поставя под въпрос кръга служители в МВР, които законодателят е определил в чл. 150 от ЗМВР с наименованието на акта и задълженитe да го спазват лица. С полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, не се изчерпват държавните служители в МВР, за които ЕК		

		поражда задължения и отговорност. Следва ли да се приеме, че промените ще са в обвързваща сила само за тези две групи служители? За съжаление практиката показва, че каквито и мотиви да се изпишат свързани с изменения и допълнения на ЕК, при неучастие в процеса на представители на служителите, за които той има сила, и порочност при прилагането му, винаги ще остане усещането не за наличие на воля спрямо целта му, а за създаване на инструмент, използван избирателно, според субекта и обстоятелствата, като удобно средство за дисциплинарна отговорност. Съвсем скоро станахме свидетели на другия порок - неприлагане на смисъла и целта на ЕК, спрямо ръководител от най-високо ниво в професионалното ръководство. При такива обстоятелства, е изключително трудно служителите на МВР да припознаят ЕК като писани морални норми, закрепващи ценностите, които трябва да съблюдават в поведението си? Това налага извода, че са необходими анализ и мерки, за обективно и правилно осъществяване на целите на ЕК и едва след това да се направят съответните изменения и допълнения. 3. По съдържанието 3.1. По т. 1 от проекта. По горе сме посочили необходимостта от прецизиране на обхвата му спрямо трита вида категории служители в МВР. 3.2. По т. 2 от проекта. Предлагаме т. 9 от ЕК да се измени така: „9. Всеки служител с изпълнението на своите професионални задължения и с личното си поведение допринася за формиране на облика на МВР.“ Мотиви:	Ни си приема. Приема се по принцип.	Аргумента е изложен по-горе в таблицата. При бъдещи изменения в Етичния кодекс, предложението ще бъде взето предвид.

		Безспорно е, че от действащата редакция на т. 9 трудно може да се разбере към какво е насочена. Но предвид, че е разпоредба от ЕК, надделява виждането, че поведението на служителя на МВР формира облика на министерството. Предложението обаче е с друг акцент - че професионалните задължения се изпълняват в услуга на обществото. По същество това би следвало да е принцип, на който се основава дейността на цялото министерство, а не само тази на една от категориите служители в него. Т.е. предложението следва да се отрази на систематичното му място в Закона за МВР, а не в ЕК. 3.3. По т. 3 от проекта за изменение на буква „и“ от т. 13 от ЕК Не сме съгласни с предложеното изменение, с което се премахва текста „ притежава способности и умения за тяхното коректно прилагане Предлагаме в текста на буква „и“ от т. 13 след думата „притежава“ да се добави „и развива “ като по този начин той да придобие следния вид: „и) компетентност - познава и спазва нормативната уредба и вътрешноведомствените актове, регламентиращи изпълнението на служебните задължения, притежава и развива способности и умения за тяхното коректно прилагане“ Мотиви: Считаме, че за спазване и прилагане на нормативната уредба и вътрешноведомствените актове, е необходимо първо притежаване на способности и умения, които в последствие, в хода на професионалното развитие, да бъдат усъвършенствани, като естествено развитие на професионалните качества. От друга страна предложенията	Приема се по принцип.	При бъдещи изменения в Етичния кодекс, предложението ще бъде подложено на обсъждане.

		в проекта за изменения в т. 13 от ЕК в съдържанието на принципите за законност, опазване и защита на човешкия живот и здраве и компетентност са редакционни и не водят до промяна по същество. И доколкото и за тези предложения мотиви не са посочени, не става ясно какво налага тяхната промяна. Затова тези предложения могат да се определят само като увеличаващи обема на промените в ЕК на МВР без последици по същество. 3.4. По т. 4 от проекта за изменение на буква „г“ от т. 17 от ЕК Не сме съгласни с предложението в текста да се добави думата „гостоприемство“. Мотиви: Считаме, че предложението е напълно необосновано и неуместно. От една страна ползваната в действащия текст на буква „г“ от т. 17 от ЕК дума „облага“ е достатъчно обхватна и наложена в обществото и правния мир, като смисъл и понятие /полза, печалба, изгода и т.н./, за целите за които се отнася този текст. От друга страна „гостоприемство“ е отношение и действия на трето лице към гост, което не следва да се вменява като неморално качество на този на който се предлага, още повече, че традиционно то се подчертава като положителна национална черта. Каквито и да са мотивите за допълнението на „гостоприемство“, резултатът е, че съдържателно тази хипотеза ще е с различно приложно поле от всички останали, които са описани в т. 17. Това не би било притеснително, ако я нямаше логическата връзка между тях. Всички изброявания на варианти на корупционно поведение, което се съдържат към момента в т, 17, се	Не се приема.	Предложението е направено в контекста на цялостното изменение.

		основата на международните и европейски стандарти за съдържанието на явлението „корупция“ и проявленията му в съответните видове престъпления. Ако има разширяване на тези стандарти в насока и „гостоприемство“ да е проявление на корупция, то би следвало то да се отрази първо на законово ниво и едва тогава в ЕК, утвърден със заповед на министъра на вътрешните работи. Обратният подход, който всъщност е заложен в предложеното допълнение, прави ЕК противоречащ на нормативни актове с ранг на закон. Такъв подход е недопустим от юридическа гледна точка. . Това предложение действително значително надхвърля препоръките в т. 6 от споменатия в мотивите План. 3.5. По т. 6 от проекта за изменение на т. 27 от ЕК Предлагаме следното изменение и допълнение на т. 27: „т. 27. При изпълнение на служебните си задължения държавният служител: а) не употребява алкохол б) не трябва да е под въздействието на алкохол и/или да е употребил наркотични вещества или техни аналози, установени по съответния ред “. Мотиви: Съдържателно предложението за т. 27 се различава от действащия текст на същата точка само по добавянето на съюза „или“ между двете хипотези, които се уреждат в нея. Затова не става ясно защо предложението е за цялостно изменение на същата точка, а не само за допълнението. Това е от значение не само от правно-техническа гледна точка. Като се предлага цялостно изменение се създава погрешна Представа, че има значителна същностна промяна, каквато в случая не е налице.	Приема се частично.	Предложена е нова редакция на разпоредбата.

		Целта на нашето предложение е прецизиране на текста с използване на правилните изразни средства съобразени с обществените отношения уредени в законодателството и регулираните с тях и наложени в обществото допустими и недопустими норми за поведение. От една страна е необходимо да се направи разлика за „употреба“ и „под въздействие“. В разпоредбите на чл. 343б, ал. 1 и 2 от НК и чл. 174, ал. 1 от ЗДвП са определени долни граници на концентрация на алкохол в кръвта при управление на МПС, под нивото на които, не се счита за обществено опасно деяние и водача не се санкционира за виновно деяние. Най-ниската такава е над 0.5 на хиляда. Законодателя е преценил, че до тази граница /0.5 на хиляда/, човек може да извършва сложната като психически процеси и физически действия дейност управление на МПС, изискваща концентрация, преценка и реакции, без да застрашава себе си или други участници в движението. От това може да се направи извод, че не самата употреба на алкохол е обществено опасно деяние, а негативно въздействие, за което законодателя е определил минимален праг, след който то настъпва или е възможно да настъпи. Безспорно, е че не е допустимо и най-малко неморално, който и да е служител на МВР, да изпълнява служебните си задължения под въздействие на алкохол и още повече това да е видно. Не може обаче да се направи извод със съответните аргументи, че при остатък на алкохол в кръвта под горепосочените определени от законодателя граници, следствие употреба на алкохол извън установеното работно време, и без видимо въздействие от него, е деяние нарушаващо моралните норми за поведение. Такова би могло да бъде ако се случва		

		при изпълнение на служебни задължения. От мотивите по проекта, не става ясно с какво държавните служители в МВР са по- различни като част от обществото и регулираните с правни норми обществени отношения, от останалите граждани, за да им се определят забрани различни и дори обратни от определените от законодателя за всички в обществото. Формулирания в проекта текст на т. 27 поставя и много други въпроси по прилагането му относно - установяване, количество, време на употреба и влияние, особено при спонтанно възникнали обстоятелства принудили служителя да се яви на работа извън установеното му работно време и при не установено време на разположение. Не на последно място, като аргумент за нашето предложение, са разпоредбите на чл. 200, ал. 1, т. 4 и 12 от ЗМВР. В чл. 200, ал. 1, т. 4 от ЗМВР законодателя определя като дисциплинарно нарушение, за което се налага дисциплинарно наказание „порицание“ деянието „явяване на работа в състояние, което не позволява да се изпълняват възложените задачи, причинено от употреба на алкохол ", при което отклонението от обичайните норми за поведение е значително. В чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР е определил, че същото по тежест наказание се налага за „нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“. С нашето предложение за т. 27 ще може ясно да се направи разлика между степента на тежест на извършеното дисциплинарно нарушение и да се определи съответния размер на дисциплинарното наказание. В тази връзка, следва се отбележи, че сегашния текст на т. 27 от ЕК и направените наши и в т. б предложения, продължават да са в определена степен на колизия при прилагането, относно определяне на		

		съставомерно дисциплинарно нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 4 и т. 12 от ЗМВР. Относно наркотичните вещества и техните аналози, за разлика от алкохола, в НК и ЗДвП законодателя е преценил като противоправно деяние тяхната „употреба“, без да залага критерии за въздействие от тях. В текстовете на чл. 203, ал. 1, т. 15 и т. 16 от ЗМВР, относно тях, също се използват термините „употреба“ и „злоупотреба“. Ето защо с цел използване на еднакви думи с утвърдено правно значение и смисъл предлагаме горепосочената редакция на текста на т. 27 като буква „б“. Аргумент за това ни предложение се съдържа и в предложения в този проект текст за т. 28, буква „в“ от ЕК. В тази връзка в правилна посока е предложението в обсъждания проект, за заменяне на „ друго упойващо вещество “ с „ техни аналози В случая със съдържанието в текста на т. 27 от ЕК. относно наркотични вещества и техните аналози, следва да се отбележи, че нарушение на правило за поведение от ЕК, законодателят е определил като съставомерно деяние по чл. 200, ал.1, т. 12 от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание „порицание“, в чл. 203, ал. 1 от ЗМВР обаче, идентично поведение се определя като съставомерно по т, 15 и 16 и за него се налага най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“. Това противоречие води до необходимост за прецизиране на текста на коментираното правило за поведени от ЕК, в съответствие с тежестта на дисциплинарната отговорност предвидената в ЗМВР.		
		3.6. По т. 7 от проекта за изменение на т. 28 от ЕК Не приемаме предложението за промяна на основния текст на т. 28 от ЕК.	Приема се по принцип.	При бъдещи изменения в Етичния кодекс, предложението ще бъде подложено на обсъждане.

		Мотиви: • ' , ' Предвид наличието на т. 11 от ЕК, предложението за изменение на основния текст на т. 28 е необосновано. По буква „г“ на т. 28 Не приемаме отказа от съответната проверка да бъде определено като морална норма и за това да се носи дисциплинарна отговорност. Предлагаме от предложението за буква „г“ да отпадне текста “не отказва да му бъде извършена проверка и“. Мотиви: В ЗДвП и НК се съдържат разпоредби във връзка с такава възможност /за отказ/ за което са предвидени както съответните административни и наказателни санкции, така и изключения за такива. Няма посочени мотиви каква, морална норма за поведение е предложеното, особено като със същото се игнорира разпоредбата на чл. 3436, ал. 7 от НК. Същият подход, като този по т. 27 се установява и в т. 28. Предложението по същество е само за добавяне на още една хипотеза в б. „г“ - държавният служител не може да откаже да му се извърши проверка. Каквито и да са причините, които са довели до това предложение, защото и за него мотиви не се посочват, посланието, което се излъчва е, че към момента държавните служители в МВР отказват да им се извърши съответната проверка и затова се търси механизъм за противодействие на това явление. А това послание само по себе си е уронващо престижа на служители в МВР. 3.7. По т. 8 от проекта за т. 29 от ЕК Предвид наличието на т. 1Г от ЕК, предложението за изменение на основния текст на т. 29 е необосновано и	Приема се.	Предложена е нова редакция на текста.

		поради това предлагаме да не се прави. Предлагаме от текста на буква “а“ да отпадне думата „стриктно“. Мотиви: От една страна, нормативно установените правила създаващи задължения, винаги са задължителни и е недопустимо да се определя степен /с какъвто и да е синоним/ за тяхното спазване, освен при нормативно уредени изключения - каквито за случая липсват. Предложението в проекта остава впечатление за наличие на възможност за различна степен на спазване на нормативно установени задължения. От друга* страна считаме, че предложението излиза от обхвата на ЕК, защото няма мотив който да го свързва с морални норми, а указва спазване на правни норми, които са задължителни и при нарушението им са предвидени съответните санкции.		
		3.8. По т. 9 от проекта за създаване на нови т. 31а и 316 Не приемаме направените предложения. Мотиви: И за тези предложения мотиви няма. Създаването им води до абсурден от юридическа гледна точка резултат. На първо място информация не може да е дискриминационна или обидна, или да е тормоз или оскърбление. Такива характеристики може да има само твърдение за факти или обстоятелства. На следващо място обективни са само критериите за дискриминация, които са определени в Закона за защита от дискриминация. Съдебната практика е установила и определени обективни критерии за преценка дали твърдението за факти или обстоятелства е обидно. За другите изброявания, обаче, - тормоз и оскърбление, такива обективни критерии няма. Това означава, че преценката	Приема се.	Предложена е нова редакция.

		дали са налице ще ‘се основава на субективното разбиране на преценяващия орган, основано единствено на морални негови разбирания. Доколкото ЕК на МВР е акт на орган на власт, какъвто е министърът на вътрешните работи, създаването на разпоредби, чието приложение не е обективно установено, създава изначално предпоставки за противоречиво прилагане, а и риск от злоупотреба с власт от страна на преценяващия орган. Същите аргументи за субективна преценка са относими и към предложението за т. 316. относно дали една публикация уронва или не престижа на МВР. Мотиви за това предложение не са представени. Каквито и да е идеята, която го е предизвикала, начинът на изпълнението й дава основание и за извод, че чрез него се прави опит за налагане на цензура на правото на мнение на служителите в МВР, Правото на мнение, обаче, е конституционно право на всяко физическо лице и ограничаването му е юридически допустимо само на основанията, посочени в чл. 39, ал. 2 от Конституцията на Република България /КРБ/ - „не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на другиго и за призоваване към насилствена промяна на .конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността. От една страна наличието в текста на т. 31а думата „могат“ определя не настъпване на вреден резултат, а допускане на възможен, вероятен такъв. Това определя текста като даващ възможност за санкция на база предположение за възможен резултат, а не при настъпил такъв, което предполага широко тълкувание и порочност при прилагането, основани на база гадателски способности на		

		проверяващия и дисциплинарно наказващия органи, с което обаче в значителна степен ще се засегнат права и интереси на санкционирания. От друга страна възможността за широко тълкуване на предложените текстове, поставят много въпроси за прилагането им и за обективното и субективното усещане при възприятие. Пример - Различно възприятие на една и съща публикация /снимка, карикатура, текст, видео и т.н./ в зависимост от образование, култура, възпитание, ценностна система, принадлежност към определени общности /групи/, лично отношение към публикуващия, експониране като такава чрез медии или по друг начин и т.н. Като се има предвид това, остава открит важния въпрос - Как точно и По какви обективни критерии и преценка, ще се определи дали дадена публикация е в обхвата на тези правила? Следва ли, че за всеки постъпил сигнал ще се образува дисциплинарна проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, със съответните последици от нея за проверявания и за ангажираност на служители извън пряката им служебна дейност. Във време когато публикуването в социалните медии /по смисъла на този проект/ е масово и динамично, направена ли е оценка какъв ресурс ще е необходим като разход на средства, време и ангажираност на служители, за да се преценява всяко съмнение /сигнал/ за нарушение на тези правила? Предвид даденото по чл. 39, ал. 1 от КРБ право, предложеното може да се определи като екзотика. В чл. 31, ал. 2 от КРБ е определено единственото ограничение на това право и е спорно до колко в него се съдържа възможност за хипотеза каквато съществува в направените предложения. В националното законодателство		

		съществуват достатъчно механизми за защита и лична отговорност при доказване на такива действия. Не на последно място, следва да се има предвид, че според функциите и дейността ни като синдикална организация, съществува възможност при публикации от синдикални активисти на информация и данни, свързани с нарушаване или защита на права на членове на СФСМВР, публикуваното да не се възприеме обективно от ръководители или ръководството на МВР и да им бъде търсена дисциплинарна отговорност за нарушения на тези правила. Предлагаме, двата текста или да. не бъдат утвърдени или да бъдат прецизирани от работилите по тях с цел постигане на смисъла на ЕК и функциите на синдикалните организации по чл. 242 от ЗМВР, без да се нарушава или ограничава не нормативно, правото по чл. 39, ал. 1 от КРБ, а не да се създава допълнителен инструмент за удобно и избирателно търсене на дисциплинарна отговорност.		
		3.9. По т. 12 от проекта за изменение на т. 42 от ЕК Не приемаме предложения текст в това му съдържание Мотиви: И за изменението на т. 42 не са изложени мотиви. Вероятно идеята на предложението е правилото да обхване и забрана служителят на МВР да се възползва от служебното си положение с целта за облагодетелстване на трето лице. Вероятно, защото езиковото изразяване на това правило налага изводите за приложното му поле да извеждат чрез тълкуване. Ето защо предлагаме: При окончателното формулиране на т. 42 да се направи редакция на съдържащото се в нея правило така, че волята за неговото съдържание да е ясно	Приема се.	Предложена е ново редакция на текста.

		изразена. 3.10. По т. 13 от проекта за създаване на нови точки 42а - 42д Не приемаме направените предложения и предлагаме те да отпаднат. Мотиви: От съдържанието на предложенията в тази част може да се направи извода, че идеята е да се детайлизират възможните форми на корупционно поведение, а наред с това да се развие и допълнителна уредба за конфликта на интереси. Изпълнението на тази идея обаче се нуждае от сериозно усъвършенстване в няколко насоки. На първо място уредбата, следва систематично да се подреди така, чеда отразява разграничението му - корупцията като явление и конфликта на интереси като отделно явление. Така, както са формулирани предложенията в тази част, това разграничение не само, че не е налице, но и показва сериозно объркване между тях. Изходната позиция за това разграничение следва да са законовите определения за конфликт на интереси, частен интерес и облага, които се съдържат в чл. 70 - 72 от Закона за противодействие на корупцията. А следва да е така, защото след като нормативен акт с ранг на закон съдържа такива определения, не е допустимо акт от по-ниска степен и то ненормативен, какъвто е ЕК на МВР, утвърден със заповед на министъра на вътрешните работи, да ограничава приложното поле на конфликта на интереси, определено от закона. Именно този е резултата от предложението за т. 42г. От една страна в предложеното съдържание тя визира само една от възможните хипотези на конфликта на интереси - участието във взимането на решения, които са свързани с него самия или свързани с него лица. Поради	Не се приема.	Разпоредбите са съобразени в контекста на цялостните предложения в проекта.

		това буквалното и тълкуване може да доведе до извода, че по отношение на служителите в МВР конфликта на интереси се ограничава само до тази хипотеза. А това е юридически невярно. От друга страна, предложението указва спазване на нормативно установена забрана в чл. 154, ал. 2 от ЗМВР. Освен съдържателно, разграничението между корупция и конфликт на интереси следва да се отрази и в систематичното подреждане на правилата в тази им част. Въпрос по целесъобразност е дали първо ще се уредят корупционните прояви и след това тези, свързани с конфликта на интереси или обратното. В предложеното съдържание т. 42г като уреждаща проявна форма на конфликт на интереси се предхожда и се следва от правила, които се отнасят към корупционното поведение. Това допълнително увеличава усещането, че не се прави разлика между двете явления. На следващо място, в правилата относими към корупционното поведение се забелязва и още едно объркване - за разликите между пасивен и активен подкуп, и „търговията с влияние“. Всяко от тях е формулирано • в Наказателния кодекс като отделен вид престъпление. Съдържанието на предложенията за т. 42а и т. 426 като че ли изразява идея в ЕК да се направи изброяване, макар и неизчерпателно, на възможните фактически действия, в които може да се прояви всяко едно от тези престъпления. Изброените в т. 42а фактически действия навеждат на поведение, което би могло да се квалифицира като пасивен подкуп, а тези в т. 426 на такива, които биха могли да се квалифицират като активен подкуп. И едновременно с това се използва и формулировка, която отпраща към самостоятелното престъпление „търговия с влияние“ -		

		„биха довели до оказване на влияние“. На базата на тези разсъждания може да се формулира извода, че в тази част ЕК на МВР забранява на служителите да извършват престъпления. Тази функция, обаче, законодателството възлага на Наказателния кодекс. Той от своя страна не допуска друг нормативен акт, извън него да съдържа забрани за поведение, което е престъпление. И на още по-голямо основание такива забрани не могат да се формулират в акт, който е ненормативен. И ако се продължи разсъждението в тази насока, може да се стигне и до още едни юридически извод - ЕК на МВР забранява на служителите да извършват престъпленията подкуп и търговия с влияние, но не забранява да извършват други видове престъпления. Очевидно този извод е неверен, но възможността да се формулира е достатъчно основание да се мотивира, че предложените т. 42а и т. 426 следва да отпаднат.		
		3.11. По предложените в проекта текстове на т. 42д, т. 43 и т. 51 В т.42д - е използван термина „своите ръководители“, в т. 43 и 51 „преките си ръководители“. Предлагаме във всички текстове да се използва само една от двете възможности.	Приема се.	Терминологията е уеднаквена.
		3.12. По т. 16 от проекта за създаване на нов Раздел IVа „Извънслужебни отношения“: Не приемаме направените предложения в това им съдържание. Мотиви: С оглед съдържанието на действащия ЕК, систематичното място на тези предложения следва да е като последен раздел в глава втора, тъй като предложените правила за извънслужебно поведение безспорно се отнасят за всички	Приемат се частично.	Предложена е нова редакция на разпоредбата на т. 54а.

		служители на МВР без значение дали са изпълнителска или на ръководна длъжност. По т. 54а - На първо място предложението не е мотивирано. На следващо място, отново е застъпено възможно предположение както при текстовете за т. 31а и 42а от проекта. В този текст обаче с използването в него на „биха могли“ е дадено по-широко поле за изява на пророчески възможности. Освен това се поставя въпроса - Кой, как и по какви критерии ще преценява визираните връзки и вероятно възможния резултат?! По т. 546 - Поради липсата на конкретни мотиви по предложението, не става ясно какво в случая се има предвид под: „заинтересовани лица“, „дава консултации“ и „по въпроси от компетентността на МВР“! Така формулиран текста, ще постави редица служители в ситуация на нарушаването му при ежедневната им дейност. Едва когато тези понятия се дефинират, ще може да се прецени коректността на това правило и неговото прилагане съобразно целта на ЕК. Не е ясно как ще бъде констатирано виновното срещане на държавен служител със заинтересовани страни. Необходим е механизъм за установяване наличието или липсата, на информация у държавния служител за това дали лицата, с които се среща, са заинтересовани страни. Ето защо, няма как да се съгласим с предложените текстове на т. 54а и 546. Предлагаме: Да се прецизират текстовете на предложените т. 54а и 546, както и да се дефинират използвани в тях ключови за прилагането им термини така, че волята за тяхното съдържание да е ясно изразена. 3.13. По т. 18 от проекта за т. 71 от ЕК Не сме съгласи с направеното предложение и предлагаме	Приема се по принцип. Приема се по принцип.	При бъдещи изменения в Етичния кодекс, предложението ще бъде подложено на обсъждане. При бъдещи изменения в Етичния кодекс, предложението ще бъде подложено на

		то да отпадне. Мотиви: Отново немотивирано предложение даващо възможност за интерпретации при прилагането му. Мотивите ни за несъгласието с това предложение са същите като по т. 9 от обсъждания проект във връзка с функциите и дейността ни като синдикална организация. Освен това следва да се има предвид, че действащата редакция на т. 71 забранява на служителите да използват с користна цел или да разгласяват пред други лица не по установения ред служебната информация, с която разполагат. Предлага се създаването на изречение второ, с което да се забрани и разгласяването на информация, която уронва престижа на МВР. Систематичното място на това предложение в раздел с наименование „Държавните служители и служебната информация“, както и езиковото изразяване на това предложение, дава основание за извода, че служебната информация е уронваща престижа на МВР. Очевидно това не е така и също очевидно е, че не тази е идеята на предложението.		обсъждане.
		3.14. По т. 21 от проекта за създаване на Глава пета в ЕК с наименование „Отговорност за неизпълнение“ Не приемаме направеното предложение. Мотиви: Предложеното съдържание за Глава пета очевидно е насочено към установяване на състав на дисциплинарно нарушение и частични правила за неговото установяване. От юридическа . гледна точка не е допустимо уредба с такова съдържание да се създава в ненормативен акт, утвърден със заповед на министъра на вътрешните работи. Не е допустимо, защото противоречи на принципа на	Не се приема.	Предложените изменения целят ангажиране на ръководителите на всички нива, да съблюдават спазването на моралните норми от подчинените им служители и уеднаквяване на текстовете с КПСДА.

		законност, т.е. съставите на нарушенията следва са формулирани в нормативен акт с ранг на закон. В конкретния случай това е съответното систематично място в структурата на ЗМВР. Видно от горепосоченото, по много от коментираните предложения, възникват съществени въпроси по спазване, контрол и доказване на виновно поведение, на предложените норми, а това е доказателство за тяхната нестабилност, при прилагането им. ПРЕДЛАГАМЕ: 1. Обсъждания проект Да не бъде утвърждаван. 2. Да се направят съответните действия за промяна на чл. 150 от ЗМВР, с цел прецизиране на обхвата на ЕК предвид трите категории служители в МВР. В консултации със синдикалните организации по чл. 248, ал. 2 от ЗМВР, да се пристъпи към изготвяне на нов ЕК отговарящ на целите и същността му.	Не се приема.	Мотиви са изложени по-горе в съгласувателната таблица.